

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Kotrčové a soudkyň Mgr. Daniely Večerkové a JUDr. Andrey Venclíkové ve věci

žalobce: **Ředitelství silnic a dálnic ČR, s. p.**, IČO 65993390
sídlem Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha 4
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Pavlem Musilem
sídlem Škroupova 1325/34, 430 01 Chomutov

proti
žalovaným:

1) COLAS CZ, a.s., IČO 26177005
sídlem Rubeška 215/1, 190 00 Praha 9

2) Generali Česká pojišťovna a.s., IČO 45272956
sídlem Spálená 75/16, 110 00 Praha 1

3) Allianz pojišťovna, a.s., IČO 47115971
sídlem Ke Štvanici 656/3, 186 00 Praha 8

za účasti vedlejšího účastníka na straně žalované č. 1:

Allianz pojišťovna, a.s., IČO 47115971
sídlem Ke Štvanici 656/3, 186 00 Praha 8

o zaplacení 236 378,34 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalovaných 2) a 3) a vedlejšího účastníka na straně žalované 1) proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 17. 6. 2025, č. j. 60 C 295/2023-214 a proti doplňujícímu usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 1. 8. 2025, č. j. 60 C 295/2023-230

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku I. ohledně částky 61 913,28 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 15 % ročně od 26. 10. 2023 do zaplacení, ve výroku III., ve výroku V. ohledně částky 61 913,28 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 15 % ročně od 26. 10. 2023 do zaplacení a ve výroku VII. **potvrzuje**.
- II. Ve výroku VIII. se rozsudek **mění** jen tak, že výše náhrady nákladů činí 667,80 Kč, jinak se v tomto výroku **potvrzuje**.
- III. Ve výroku IX. se rozsudek **mění** jen tak, že výše náhrady nákladů činí 1 575,89 Kč, jinak se v tomto výroku **potvrzuje**.
- IV. Ve výroku X. se rozsudek **mění** jen tak, že výše náhrady nákladů činí 734,58 Kč, jinak se v tomto výroku **potvrzuje**.
- V. Doplnující usnesení soudu I. stupně se **potvrzuje**.
- VI. Žalovaná 1) je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 13 080,98 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Ing. Pavla Musila.
- VII. Žalovaná 2) je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 16 856,18 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Ing. Pavla Musila.
- VIII. Žalovaná 3), vystupující v řízení zároveň jako vedlejší účastník na straně žalované 1), je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 13 080,98 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Ing. Pavla Musila.
- IX. Plněním jedné ze žalovaných dle výroků VI., VII. a VIII. tohoto rozsudku zaniká v rozsahu tohoto plnění povinnost ostatních žalovaných.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalované 1) povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 100 645,38 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 100 645,38 Kč od 26. 10. 2023 do zaplacení, do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), zamítl žalobu v části, kde se žalobce domáhal, aby žalované 1) byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 135 732,96 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 135 732,96 Kč od 26. 10. 2023 do zaplacení (výrok II.), uložil žalované 2) povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 100 645,38 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 100 645,38 Kč od 26. 10. 2023 do zaplacení, do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok III.), zamítl žalobu v části, kde se žalobce domáhal, aby žalované 2) byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 135 732,96 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 135 732,96 Kč od 26. 10. 2023 do zaplacení (výrok IV.), uložil žalované 3) povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 100 645,38 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 100 645,38 Kč od 26. 10. 2023 do zaplacení, do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok V.), zamítl žalobu v části, kde se žalobce domáhal, aby žalované 3) byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 135 732,96 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 135 732,96 Kč od 26. 10. 2023 do zaplacení (výrok VI.), rozhodl, že plněním jedné ze žalovaných podle výroku I. nebo III. nebo V. tohoto rozsudku zaniká v rozsahu tohoto plnění povinnost ostatních žalovaných (výrok VII.), a dále uložil žalobci povinnost do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatit na náhradě nákladů řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

žalované 1) částku 489,70 Kč (výrok VIII.), žalované 2) částku 1 397,80 Kč (výrok IX.) a žalované 3) částku 534,20 Kč (výrok X.).

2. Následně doplňujícím usnesením soud I. stupně uložil účastníkům řízení povinnost zaplatit na účet Obvodního soudu pro Prahu 9 náhradu nákladů státu, a to žalobci v částce 1 038,30 Kč (výrok I. doplň. usnesení), žalované 1) v částce 769,70 Kč (výrok II.), žalované 2) v částce 769,70 Kč (výrok III.) a žalované 3) v částce 769,70 Kč (výrok IV.), s tím, že plněním jedné ze žalovaných podle výroku II. nebo III. nebo IV. zaniká v rozsahu tohoto plnění povinnost ostatních žalovaných (výrok V.).
3. Žalobce se zaplacení částky 236 378,34 Kč s příslušenstvím domáhal s odůvodněním, že dne 29. 10. 2020 došlo v důsledku nehody nákladního vozidla s přívěsem k poškození pozemní komunikace, jejímž správcem je žalobce, znečištěním olejovou skvrnou. Na odstranění tohoto znečištění žalobce vynaložil 236 378,34 Kč. Žalovaná 1) za škodu odpovídá jako vlastník a provozovatel vozidla, jehož řidič nehodu zavinil, žalovaná 2) odpovídá jako pojistitel nákladního automobilu, jehož silou se pohybovala celá souprava, tj. i tažený přívěs, a žalovaná 3) odpovídá jako pojistitel přívěsu, z něhož se uvolnil náklad.
4. Původně byl v řízení žalován (jako žalovaný 4) též řidič vozidla P. S., řízení proti němu však již bylo pravomocně zastaveno z důvodu zpětvzetí žaloby.
5. Soud I. stupně vzal za prokázané, že dne 29. 10. 2020 došlo na silnici I. třídy č. 13 v katastru obce Most k dopravní nehodě, při níž řidič P. S. řídil nákladní motorové vozidlo s připojeným přívěsem, a při projíždění pravotočivé zatačky se náklad naložený na přívěsu (jeden ze dvou válců) uvolnil a spadl. Žalobce je správcem komunikace, na níž k nehodě došlo, vlastníkem jízdní soupravy byla žalovaná 1) a jízdní soupravu řídil v době nehody zaměstnanec žalované 1) při plnění svých pracovních úkolů. Nákladní automobil byl pro případ odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla pojištěn u žalované 2) a přívěs u žalované 3). Při dopravní nehodě došlo ke znečištění komunikace olejem uniklým z přepravovaného válce. Žalobce zajistil vyčištění komunikace po dopravní nehodě prostřednictvím společnosti Havárie PO, s.r.o., s níž měl uzavřenou rámcovou smlouvu, a za sanaci komunikace uhradil této společnosti celkem 236 378,34 Kč. Žalobce jako správce komunikace tedy vynaložil náklady na odborné odstranění olejové skvrny z vozovky a má nárok na úhradu nákladů spojených s tímto odstraněním a s uvedením pozemní komunikace do původního stavu dle § 28 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění do 31. 12. 2020 (dále jen „ZPK“), je proto ve věci aktivně legitimován. Žalovaná 1) jako provozovatel nákladního automobilu i přívěsu za škodu odpovídá dle § 2927 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“), na principu objektivní odpovědnosti. Žalované 2) a 3) jako pojistitelé nákladního automobilu a přívěsu jsou ve věci pasivně legitimovány na základě § 6 odst. 1, odst. 2 písm. b) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla, ve znění platném do 31. 12. 2020 (dále jen „z.p.o.“), žalobce má dle § 9 odst. 1 věty první z.p.o. právo uplatnit svůj nárok na plnění podle § 6 přímo u žalovaných 2) a 3). Nákladní automobil a přívěs je třeba posuzovat jako jeden celek, když automobil byl hybatelem celé jízdní soupravy a na přívěsu byl umístěn předmětný válec, škodný děj spočívající ve znečištění pozemní komunikace olejem byl tedy vyvolán jak provozem nákladního automobilu, tak současně provozem přívěsu. Závěr o pasivní legitimaci žalovaných 2) a 3) je v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu (viz rozhodnutí Nejv. soudu sp. zn. 25 Cdo 2961/2022). Znečištění předmětné komunikace, k němuž došlo dne 29. 10. 2020, vytvořilo závadu ve sjízdnosti ve smyslu § 26 odst. 6 ZPK, je proto třeba je hodnotit jako poškození ve smyslu § 28 odst. 2 ZPK, které byla žalovaná 1) povinna dle § 28 odst. 2 ZPK neprodleně oznámit vlastníkovvi/správci komunikace, za současného vzniku povinnosti uhradit náklady spojené s uvedením komunikace do původního stavu. K námitce žalované 1), že nebyla v době vzniku poškození žalobcem

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

informována o znečištění komunikace v důsledku dopravní nehody, nebyla vyzvána žalobcem k odstranění škody a neměla možnost ověřit si existenci škody, její rozsah či zvážit způsob odstranění škody, soud uvedl, že to byla žalovaná 1), kdo porušil svou povinnost informovat žalobce dle § 28 odst. 2 ZPK, a pokud byla nečinná a nezajímala se, jakým způsobem byla způsobená závada ve sjízdnosti řešena a s jakými náklady, jde to k její tíži.

6. Soud I. stupně se dále zabýval výší nákladů. Shledal, že nebyl prokázán žalobcem tvrzený rozsah znečištění 796,80 m², ale pouze znečištění o výměře 249,60 m² (26 m x 9,6 m), což odpovídá měření Policie dle protokolu o nehodě (údaj o výměře znečištění v Centrální evidenci vad vedené žalobcem soud neshledal hodnověrný). Pokud jde o metodu odstranění znečištění, soud měl za prokázané, že použitá metoda tryskání povrchu znečištěné komunikace horkou tlakovou vodou s chemickými látkami a následným odsáváním znečištěné vody z povrchu je vhodnou a účelnou metodou k odstranění tenkého filmu provozní kapaliny, a metoda je technologicky i ekonomicky přiměřená významu komunikace I. třídy. Při volbě způsobu sanace je třeba postupovat dle okolností konkrétního případu (místa nehody a rozsahu znečištění). Z toho, že v jiných případech je dostačující ruční čištění se zasypaním sorbentem, nelze dovozovat, že by to bylo dostatečné i v tomto případě. Pokud šlo o jednotkovou cenu odstranění znečištění, sjednaná cena 205 Kč/m² odpovídala tomu, že použitá metoda je kombinací strojové a ruční práce. Šlo o cenu obvyklou, což bylo prokázáno řadou důkazů (včetně rozboru ceny společností ÚRS CZ, a.s.), a vyplývá to i z toho, že v dalších případech soudy tuto cenu přiznaly, případně ji žalované 2) a 3) bez námitek uhradily. Listinné důkazy předložené žalovanými se týkaly ceny odlišných činností. Důkazní návrh na znalecký posudek z oboru ekonomika k určení tržní ceny čištění vozovky soud považoval za nadbytečný. Soud se nezabýval tím, zda při uzavření rámcové smlouvy mezi žalobcem a Havárie PO s.r.o. byly splněny veškeré podmínky zákona o veřejných zakázkách, když pro závěr o obvyklosti ceny plnění to bylo irelevantní. Za sanaci 249,60 m² při jednotkové ceně 205 Kč/m² žalobci náleží částka 51 168 Kč bez DPH, tj. 61 913,28 Kč včetně DPH. Pokud jde o ostatní položky uvedené v rozpočtu, soud dále shledal důvodné položky 11 a 12 (likvidace kontaminovaného odpadu 130 507 a likvidace kontaminovaného odpadu 150 202) a 14 (likvidace kontaminovaného odpadu - manipulační poplatek), kdy důvodnost účtování a jejich výše je odůvodněna ohlašovacími listy, fakturou a dodacími listy, když je zřejmé, že kontaminovaný odpad v uvedeném množství byl likvidován předepsaným způsobem. Důvodné soud shledal i položky 01 - výjezdová havarijní skupina, 02 - doprava zaměstnanců, 03 - doprava technika, 04 - zajištění místa DN značením, 05 - řízení samostatným řešitelem, 07 - aplikace chemie a neutralizace kontaminantu v terénu, 09 - doprava nákladní, 10 - čekání a manipulace nákladního auta, 15 - sypký sorbent a 16 - zametení sorbentu, když náklady na tyto položky byly účelně vynaložené v cenách obvyklých, s přihlédnutím k Expertnímu posudku ze dne 30. 8. 2023 a znaleckému posudku ze dne 9. 4. 2020, které obsahovaly srovnání jednotlivých položek s tržními cenami, případně položkami ÚRS. Při sanaci vozovky po dopravní nehodě, při které došlo k úniku provozních kapalin, musí vyjet havarijní skupina, musí se na místo dopravit zaměstnanci včetně technika a nákladního vozidla, je třeba místo zajistit DN značením, práce řídí samostatný řešitel, aplikuje se chemie, použije se sorbent, který se následně zametá. Součet těchto položek činí 32 010 Kč bez DPH, tj. 38 732,10 Kč včetně DPH. Soud tak celkovou výši účelně vynaložených nákladů na sanaci vozovky určil v částce 100 645,38 Kč (61 913,28 Kč + 38 732,10 Kč) a v této části podané žalobě vyhověl, včetně úroku z prodlení dle § 1970 o.z. a § 2 nařízení č. 351/2013 Sb. Co do částky 135 732,96 Kč s úrokem z prodlení žalobu zamítl.
7. Podle § 142 odst. 2 o.s.ř. přiznal soud I. stupně procesně převážně úspěšným žalovaným (pozn. žalovaná 3) byla zároveň vedlejší účastnicí na straně žalované 1)) náhradu 14,84 % jejich celkových nákladů řízení, skládajících se z náhrad nezastoupeného účastníka ve výši 300 Kč za každý úkon a u žalované 2) též z cestovného. Doplnujícím usnesením rozhodl soud I. stupně dle § 148 odst. 1 o.s.ř. o náhradě nákladů státu, jejichž celková výše činila 1 808 Kč a soud je poměrně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

uložil k úhradě žalobci a žalovaným dle míry jejich procesního úspěchu (42,57 % žalobce, 57,43 % žalované).

8. Proti rozsudku i doplňujícímu usnesení podali včasné odvolání žalované 2) a 3), a se souhlasem žalované 1) též vedlejší účastník na straně žalované 1).
9. Vedlejší účastník na straně žalované 1) napadl odvoláním ve prospěch žalované 1) výrok I. rozsudku co do částky 61 913,28 Kč s úrokem z prodlení z této částky, závislé nákladové výroky rozsudku a doplňujícího usnesení, žalovaná 3) napadla odvoláním výrok V. rozsudku co do částky 61 913,28 Kč s úrokem z prodlení z této částky a závislé nákladové výroky rozsudku a doplňujícího usnesení. Tato odvolání byla odůvodněna tím, že žalobce nárok uplatňuje v nestandardní výši a za nestandardních okolností, když Havárie PO s.r.o. vyúčtoval žalobci sanaci více než trojnásobné plochy, než jaká byla skutečně kontaminována, a žalobce činnost Havárie PO s.r.o. reálně nekontroloval. Nesprávnost rozsudku spočívá v tom, že soud považoval sazbu 205 Kč/m² (bez DPH) za obvyklou cenu tzv. „mokrého“ čištění asfaltového povrchu vozovky. Tato částka byla účtována dle smlouvy mezi žalobcem a Havárie PO s.r.o., při jejímž uzavření byl obejit zákon o zadávání veřejných zakázek a cena nebyla stanovena tržním způsobem. Soud převzal neprokázané tvrzení žalobce, že oslovil čtyři různé potenciální dodavatele, zatímco námitkami o porušení zákona o zadávání veřejných zakázek se nezabýval. Pokud by žalobce práce řádně vysoutěžil, nebyl by důvod cenu zpochybňovat. Položku „sanace pod tlakem do 300 barů (postřík, čištění, jímání)“ vytvořila ÚRS CZ a.s. na objednávku Sanace PO s.r.o., jež je personálně propojena s Havárie PO s.r.o., právě za účelem účtování nepřiměřených nákladů správcům pozemních komunikací v Ústeckém a Karlovarském kraji. Znalecký posudek Ing. Hanáka tento rozbor bez dalšího přejímá a nepřezkoumává. Pokud žalované 2) a 3) v některých případech na základě obdobné fakturace v minulosti bez připomínek plnily, šlo o pochybení jejich zaměstnanců. Žalobcem předložená rozhodnutí z jiných věcí bylo jedno usnesení o schválení smíru a jeden rozsudek, v němž žalovaný nárok nesporeoval, nelze z nich tudíž dovozovat legitimní očekávání žalobce dle § 13 o.z. „Očištění zdiva tryskáním tlakovou vodou do 200 barů“ je mnohem složitější, než tzv. mokré čištění asfaltového povrchu pozemní komunikace, mělo by proto být nákladnější. Soud se opomněl zabývat tím, že nikdo jiný než Havárie PO s.r.o. a osoby s nimi propojené takovéto částky za čištění povrchu vozovek od provozních kapalin neúčtuje, jejich konkurence sanuje obdobné úniky za zlomek ceny (k tomu předložila podklady žalovaná 2). I sám žalobce a ostatní správci pozemních komunikací ve zbytku republiky vyjma Ústeckého a Karlovarského kraje sanují obdobné úniky za přibližně desetinu nákladů požadovaných žalobcem v této věci. Soud měl za účelem zodpovězení odborné otázky obvyklé ceny těchto prací přibrat znalce. Proto se žalovaná 3), resp. vedlejší účastník na straně žalované 1), odvolává v rozsahu částky přiznané žalobci za „tryskání vozovky pod tlakem do 300 barů“, tzn. 61 913,28 Kč.
10. Žalovaná 2) napadla odvoláním výroky III. a IX. rozsudku, a též výrok III. doplňujícího usnesení. Namítla, že stanoviska znaleckých ústavů, z nichž soud vycházel, jsou teoretická a obecná, nevycházejí ze skutkových okolností daného případu. Žalobce musí v každém případě posoudit rozsah sanace a zvolit co nejehospodárnější způsob sanace, což se zde nestalo. Z výslechu svědka Heka vyplynulo, že žádnou jinou metodu nepoužívají, sanační společnost tento způsob sanace používá automaticky vždy a všude. V řízení bylo prokázáno provedení sanace ze strany HZS, jež bylo dostatečné, když HZS skvrnu na komunikaci v nezbytném rozsahu zasypal sypkým sorbentem bezprostředně po příjezdu na místo nehody. Sypkým sorbentem lze bez potřeby dalších prostředků odstranit znečištění způsobené provozními látkami. O tom svědčí doložené doklady k jiným sanacím (často na silnicích stejné třídy a dopravního významu), kdy byla provedena pouze sanace sypkým sorbentem, bez dočišťování mokrou cestou. Žalobce měl prokázat, jaký byl stav komunikace po sanaci ze strany HZS, a že bylo nutné provést další sanaci za pomoci mokré metody. Žalobce neunesl důkazní břemeno účelnosti sanace mokrou cestou. Částka za mokré

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

čištění 205 Kč/m² není obvyklá, soud nezohlednil rozpory v provedených důkazech. Mokré čištění je vyčíslováno v položce 6 přílohy faktury č. 20HA0222 jako „Tryskání vozovky pod tlakem 300 barů“, obvyklost ceny je však prokazována rozborem ceny ÚRS CZ a.s. vztahující se k tzv. R položce „Sanace plochy pod tlakem do 300 barů (postřík, čištění, jímání)“, a současně posudkem Ing. Hanáka, který položku nekriticky přejímá. Je přitom rozdíl mezi tryskáním a čištěním. Tryskání je destruktivní metoda za užití vysokého tlaku vody či vzduchu ve velmi úzké trysce, naproti tomu čištění je prováděno nižším tlakem soustředěným na rotační kartáč stroje, který je schopen čistit větší plochu. Porovnání nákladovosti s frézováním vozovky dokládá nadhodnocení ceny za čištění. Žalovaná 2) předložila konkurenční nabídky, které to potvrzují. Žalovaná 2) nesouhlasí ani s odůvodněností ostatních vyčíslených nákladů (položky 1, 2, 3, 4, 5, 7, 9, 10, 15). U položky 1 není zřejmé, co má společného se sanací pozemní komunikace, u položky 3 není zřejmé, proč technik jel na místo separátně, položka 5 je nedůvodná, protože žádné řešení na místě neprobíhalo, u položek za likvidaci a dopravu jde o duplicitní uplatnění, když položky čištění, které jsou souladné s OTSKP, jsou položky agregované, tedy zahrnující veškeré práce a dodávky, zpravidla včetně přepravy a likvidace odpadů. Při odvolacím jednání žalovaná 2) doplnila, že soud I. stupně sice neuznal celý rozsah čištěné plochy, ale „ostatní náklady“ přesto přiznal ve vztahu k celé uplatňované ploše. Žalovaná 2) navrhla, aby odvolací soud rozsudek v napadeném rozsahu zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.

11. Žalobce k odvoláním uvedl, že bylo prokázáno, že metoda mokrého čištění je metodou vhodnou a účelnou a že sanace byla provedena za cenu obvyklou. S ohledem na postoj žalovaných žalobce zajistil expertní posouzení od společnosti Contract Management, a.s. Žalovaná 3) předložila v řízení „konkurenční nabídku“ (k prokázání, že sanaci mokrým způsobem bylo možné provést levněji), přitom příslušný subjekt, ač byl žalobcem osloven, žádnou nabídku nepodal (což by jistě učinil, kdyby byl schopen plnění za uvedenou cenu poskytovat). Žalobce uzavřel rámcovou smlouvu s jediným uchazečem, který na jeho výzvu a poptávku reagoval příslušnou nabídkou. Tzv. „ceny dle ÚRS“ jsou v praxi běžně používané, obvyklá výše cen byla dále doložena expertním posouzením společnosti Contract Management a.s. a znaleckým posudkem Ing. Hanáka, a též předchozím opakovaným plněním ze strany žalovaných a pravomocně přisouzenými nároky v jiných věcech. Žalobce nesouhlasí se závěrem soudu o vyúčtování sanace v násobně větší ploše, rozhodl se však odvolání nepodávat. Listiny dokládají, že svědek V. skutečně vykonával funkci technického dozoru jako zaměstnanec European s.r.o. Žalobce neobchází zákon o zadávání veřejných zakázek. Přestože šlo o zakázku malého rozsahu, žalobce oslovil 4 subjekty s výzvou k podání nabídky (což žalobce prokázal) a nikdo jiný než Havárie PO s.r.o. nabídku nepodal. Žalobce proto navrhl, aby odvolací soud napadené rozhodnutí potvrdil.
12. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání při nařízeném jednání napadený rozsudek, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a o.s.ř.) a aniž doplňoval dokazování, dospěl k závěru, že odvolání nejsou důvodná.
13. Soud I. stupně si pro své rozhodnutí opatřil dostatečná a správná skutková zjištění a věc též správně právně posoudil.
14. Žalobce jako správce komunikace, která byla poškozena rozsáhlou olejovou skvrnou při dopravní nehodě dne 29. 10. 2020, má podle § 28 odst. 2 ZPK proti tomu, kdo toto poškození způsobil, právo na náhradu nákladů, které uhradil za odstranění poškození a uvedení pozemní komunikace do původního stavu. Právo na náhradu žalobci svědčí proti žalované 1), která jako provozovatel jízdní soupravy (nákladního automobilu a přívěsu), jejímž provozem byla škoda způsobena, odpovídá za škodu dle § 2927 odst. 1 o.z. Zároveň má žalobce přímý nárok na pojistné plnění odpovídající náhradě nákladů na odstranění kontaminace vozovky proti žalovaným 2) a 3) jakožto pojistitelům odpovědnosti za újmu způsobenou provozem nákladního automobilu /žalovaná 2)/

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

a přívěsu /žalovaná 3)/, a to ve smyslu judikatury Nejv. soudu (rozsudek ze dne 15. 8. 2023. sp. zn. 25 Cdo 2961/2022, publikovaný pod č. 3/2025 v časopise Vybraná judikatura z oblasti občanského, obchodního a pracovního práva).

15. Soud I. stupně podrobným dokazováním zjistil, jakým způsobem bylo v daném případě provedeno odstranění poškození komunikace, tedy že kromě aplikace sorbentu a jeho zametení bylo provedeno i tzv. „mokrý čišťení“ (v příloze faktury označeno jako „tryskání vozovky pod tlakem do 300 barů“), kdy se jednalo o kombinaci strojního a ručního čišťení s využitím profesionálního vysokotlakého horkovodního stroje, nastaveného na 100 – 120 barů, aplikaci horké vody s chemikáliemi, a následné odsávání odpadních vod s nečistotami průmyslovými odsavači (viz zejména odst. 50. a 46. napadeného rozsudku).
16. Zamítavé výroky rozsudku (odůvodněné neprokázáním znečištění komunikace v celé žalobcem tvrzené výměře) nebyly odvoláním napadeny a nabyly již právní moci, odvolací soud proto vycházel z toho, že znečištěna (a následně vyčištěna) byla plocha 249,60 m².
17. Odvolací námitky žalovaných zpochybňující účelnost realizovaného postupu čišťení a jeho jednotkovou cenu byly v podstatě opakováním jejich dosavadní argumentace, se kterou se podrobně a přesvědčivě vypořádal již soud I. stupně.
18. Účelnost dané metody čišťení a její význam pro bezpečnost silničního provozu byla prokázána několika listinnými důkazy, zejména znaleckým posudkem č. 13/2022 ze dne 30. 6. 2022, vypracovaným VUT, Fakultou stavební v Brně a znaleckým posudkem č. 037392/2024 ze dne 1. 11. 2024, vypracovaným ČVUT v Praze, Fakultou dopravní, Ústavem soudního znalectví v dopravě, a nebyla vyloučena ani expertním posudkem zpracovaným dne 7. 2. 2024 VUT, Fakultou stavební v Brně. Soud I. stupně podrobně hodnotí tyto důkazy v odst. 40., 45., 47. a 84. napadeného rozsudku. K námitce, že závěry uvedených posudků zůstávají jen v teoretické a obecné rovině, odvolací soud uvádí, že skutečně žádný z těchto posudků se nezabýval posouzením konkrétní sanace, jejíž náklady požadoval žalobce v tomto řízení. Jejich obecné závěry o možných a účelných metodách sanace vozovek znečištěných provozními kapalinami jsou však v tomto řízení využitelné. Z posudků vyplývá, že metoda mokrého čišťení vozovky nemusí být používána vždy, někdy postačuje provedení sanace ručním čišťením se zasypáním sorbentem (to bylo ostatně prokázáno i důkazy předloženými žalovanou 2)). Účelnost použití „mokrý metody čišťení“ se odvíjí zejména od významu komunikace a rozsahu znečištění, a tedy v nyní posuzovaném případě (kdy šlo o silnici I. třídy a olejovou skvrnu o rozloze cca 250 m²) oba tyto parametry pro účelnost použití této metody svědčily. Zadávat znalecký posudek k posouzení účelnosti použití „mokrý metody čišťení“ v tomto konkrétním případě by bylo nadbytečné a procesně neekonomické, neboť v situaci, kdy komunikace již byla před delší dobou vyčištěna (za nezájmu žalované 1) o řešení situace) by i nový znalecký posudek nutně musel být založen na obecnějším posouzení účelnosti použité metody.
19. Nedůvodné byly i námitky zpochybňující cenu „mokrýho čišťení“. Náklady byly žalovány v sazbě, která byla sjednána v rámcové smlouvě a žalobcem byla skutečně zaplacená (205 Kč/m²), a bylo zároveň prokázáno (zejména rozbořem cenové položky provedeným společností ÚRS CZ a.s. a posudkem Ing. Hanáka), že tato cena je pro ten konkrétní způsob čišťení, který byl proveden, cenou obvyklou. Není důležité, zda položka byla označena s užitím termínu „tryskání“ a zda by příhodnější nebylo užití pojmu „čištění“ nebo „sanace“ (což užívá ÚRS CZ a.s.). Důležitý je faktický charakter činnosti, z něž vyplývá cenová náročnost z hlediska strojního vybavení, mzdových nákladů i spotřebního materiálu. Právě tyto parametry se promítají do rozboru ceny provedeného ÚRS CZ a.s., který odpovídá tomu, co bylo o použité metodě čišťení prokázáno a je podrobně popsáno v odst. 46. a 50. napadeného rozsudku. Znalec Ing. Hanák se ke kalkulaci ceny provedené

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

ÚRS CZ a.s. přiklonil a nenašel důvod pro její zpochybnění, což je další argument pro podporu závěru o obvyklosti účtované ceny, stejně jako skutečnost, že stejná nebo srovnatelná cena mokrého čištění byla účtována a buď soudem přiznána nebo bez námitek akceptována pojišťovny v řadě dalších případů. Jako účelová se jeví námitka, že v případech, kdy pojišťovny proti ceně nic nenamítaly, šlo o ojedinělá pochybení jejich zaměstnanců, za situace, kdy těchto případů bylo (z různých okresů) doloženo 9, oproti tomu byl doložen toliko jeden další případ, kdy žalovaná 2) účelnost nákladů na mokré čištění zpochybňuje (dosud neskončené řízení u Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 30 C 105/2020, právě v něm byl na základě zadání soudu vypracován výše zmíněný posudek ČVUT v Praze, Fakulta dopravní č. 037392/2024).

20. Předložené kalkulace nákladů na jiné způsoby čištění (buď pouze čištění ruční nebo pouze čištění strojové) nebyly vzhledem k rozdílnosti těchto metod od nyní posuzovaného „mokrého čištění“ relevantní pro posouzení obvyklosti ceny. Nepřípadné byly v této souvislosti i poukazy na třídník OTSKP nebo na databázi cen žalobce. V OTSKP se položka obsahově odpovídající posuzované činnosti nenachází a jen z toho, zda se v názvu určité položky objevují pojmy „čištění“, „tryskání“ nebo „frézování“ nelze dovozovat, zda příslušná činnost má být cenově více nebo méně náročnější než činnosti jiné (bylo prokázáno, že v OTSKP mají některé činnosti označené jako „tryskání“ jednotkovou cenu nižší a jiné naopak vyšší než sporných 205 Kč/m²), nadbytečné by bylo porovnávat navzájem cenovou náročnost veškerých položek operujících s pojmy „čištění“, „tryskání“, případně „frézování“. Ohledně žalobcovy databáze činností vysvětlil již soud I. stupně, že tam uvedené položky za čištění komunikací se vztahují k čištění v rámci běžné údržby (jež se provádí pravidelně a na celých úsecích komunikací), nikoli k akutnímu znečištění mimořádnou událostí.
21. Vzhledem k prokázání obvyklosti jednotkové ceny provedeného čištění provedenými důkazy opět bylo nadbytečné zadávat k zodpovězení této otázky znalecký posudek.
22. Pokud šlo o další požadované náklady v celkové výši 38 732,10 Kč, jež zpochybňovala pouze žalovaná 2), prokázáním vynaložení těchto nákladů, důvodností jejich účtování i obvyklostí jejich výše se podrobně zabýval soud I. stupně v odst. 87. napadeného rozsudku a odvolací soud na toto zdůvodnění plně odkazuje. Námitce, že tyto náklady měly být v souladu s OTSKP zahrnuty v „agregované položce“ čištění vozovky, nemohl odvolací soud přisvědčit již proto, že OTSKP odpovídající položku neobsahuje (náklady byly účtovány nikoli dle OTSKP, ale v souladu s tím, co bylo o ceně plnění sjednáno v příloze rámcové smlouvy). Výše těchto nákladů nebyla závislá na výměře čištěné plochy, proto nebyl důvod k jejich redukci z důvodu menší prokázané výměry znečištěné plochy (u položek likvidace odpadu, kde by bylo možno o nižším množství odpadu při nižší výměře znečištěné plochy uvažovat, bylo prokázáno konkrétní množství kontaminovaného odpadu předaného k likvidaci společnosti Patok a.s.: 1,5 tuny u položky 130 507 a 100 kg u položky 150 202).
23. Námitky vztahující se k porušení zákona o zadávání veřejných zakázek při uzavírání smlouvy mezi žalobcem a Havárie PO s.r.o. byly z hlediska předmětu tohoto řízení irelevantní, neboť ani případné porušení tohoto zákona nemění to nic na skutečnosti, že žalobce má podle § 28 odst. 2 ZPK právo na náhradu nákladů účelně vynaložených na odstranění poškození komunikace, účelnost vynaložených nákladů (v tom rozsahu, v němž bylo žalobě vyhověno) byla v řízení prokázána a nebyla shledána ani neobvyklost jejich výše vzhledem k provedenému způsobu sanace.
24. S ohledem na vše shora uvedené dospěl odvolací soud k závěru, že napadené vyhovující výroky rozsudku o věci samé byly věcně správné.
25. Pokud šlo o výroky o náhradě nákladů řízení, soud I. stupně vzhledem k převážnému procesnímu úspěchu žalovaných správně uložil žalobci podle § 142 odst. 2 o.s.ř. nahradit žalovaným poměrnou

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

část jejich nákladů, a to v rozsahu 14,84 % a ohledem na poměr jejich procesního úspěchu a neúspěchu. Nesprávně však určil výši těchto nákladů, neboť při výpočtu nákladů nezastoupených účastníků (což byly všechny žalované) vycházel z paušální náhrady dle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb. ve výši 300 Kč za úkon, a to i pro úkony učiněné po 1. 1. 2025. V souladu se závěry vyslovenými v usnesení Nejv. soudu ze dne 18. 11. 2025, sp. zn. 28 Cdo 2638/2025, je však třeba za úkony učiněné počínaje dnem 1. 1. 2025 přiznat nezastoupenému účastníkovi v situacích, na něž by jinak dopadal § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb., srovnatelnou náhradu, jaká by za shodných okolností náležela straně zastoupené advokátem, tzn. 450 Kč/úkon (viz § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, dále jen „a.t.“, ve znění účinném od 1. 1. 2025), neboť jinak by došlo k bezdůvodnému rozlišování mezi stranami civilního sporu podle toho, zda jsou, či nejsou zastoupeny zástupcem.

26. Žalovaná 1) učinila v řízení celkem 11 úkonů (viz podrobný výčet všech úkonů v napadeném rozsudku), z toho 3 úkony do 31. 12. 2024 a 8 úkonů počínaje 1. 1. 2025, výše jejich celkových nákladů řízení tak činí 4 500 Kč (3 x 300 Kč + 8 x 450 Kč), a žalovaná 1) má proto právo na náhradu částky 667,80 Kč (4 500 Kč x 0,1484).
27. Žalovaná 2) učinila v řízení celkem 10 úkonů (viz podrobný výčet všech úkonů v napadeném rozsudku), z toho 2 úkony do 31. 12. 2024 a 8 úkonů počínaje 1. 1. 2025, a dále jí vznikly cestovní náklady ve výši 6 419,22 Kč (podrobně odůvodněné v napadeném rozsudku), výše jejich celkových nákladů řízení činí 10 619,22 Kč (2 x 300 Kč + 8 x 450 Kč + 6 419,22 Kč), a žalovaná 2) má proto právo na náhradu částky 1 575,89 Kč (10 619,22 Kč x 0,1484).
28. Žalovaná 3 (vystupující v řízení rovněž jako vedlejší účastník na straně žalované 1)) učinila v řízení celkem 12 úkonů (viz podrobný výčet všech úkonů v napadeném rozsudku), z toho 3 úkony do 31. 12. 2024 a 9 úkonů počínaje 1. 1. 2025, výše jejich celkových nákladů řízení tak činí 4 950 Kč (3 x 300 Kč + 9 x 450 Kč), a žalovaná 1) má proto právo na náhradu částky 734,58 Kč (4 950 Kč x 0,1484).
29. Zcela správně rozhodl soud I. stupně o náhradě nákladů státu, když celkové náklady 1 808 Kč uložil nahradit žalobci a žalovaným poměrně dle míry jejich úspěchu ve věci, s tím, že plněním jedné ze žalovaných zaniká v rozsahu tohoto plnění povinnost ostatních žalovaných.
30. S ohledem na vše shora uvedené odvolací soud rozsudek soudu I. stupně v odvoláním napadených částech výroků I. a V., ve výroku III. a v závislém výroku o účincích plnění některé ze žalovaných VII. potvrdil podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný, dle § 219 o.s.ř. byly jako věcně správné potvrzeny i všechny akcesorické výroky o nákladech státu, tedy výroky I. – IV. doplňujícího usnesení.
31. Výroky rozsudku o nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky VIII., IX. a X. byly podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. změněny jen ohledně výše těchto nákladů, jinak byly rovněž potvrzeny podle § 219 o.s.ř. jako věcně správné.
32. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o.s.ř. V odvolacím řízení byl plně úspěšný žalobce, proto byla povinnost k náhradě nákladů řízení uložena žalovaným (s výslovným uvedením, že žalovaná 3) v řízení vystupovala též jako vedlejší účastník na straně žalované 1)). Žalobci vznikly v odvolacím řízení náklady v celkové výši 16 856,18 Kč: odměna advokáta podle § 7 a.t. z tarifní hodnoty 100 645,38 Kč (více nebylo předmětem řízení ve vztahu k žádné ze žalovaných) za 2 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 a.t. (vyjádření k odvolání, účast u odvolacího jednání) 2 x 5 140 Kč, 2 x paušální náhrada hotových výdajů 450 Kč dle § 13 odst. 4 a.t., cestovné k jednání soudu dle § 13 odst. 1 a.t. (Chomutov-Praha

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

a zpět, celkem 196 km, os. automobilem Volkswagen s prům. spotřebou nafty 5,9 l/100 km, dle vyhl. č. 573/2025 Sb. prům. cena PHM 34,10 Kč/l a základní náhrada 5,90 Kč/km) 1 550,73 Kč, náhrada za promeškaný čas dle § 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 a.t. za 8 půlhodin po 150 Kč, 21 % DPH 2 925,46 Kč.

33. Při uložení povinnosti k náhradě nákladů jednotlivým žalovaným však bylo třeba zohlednit, že předmět odvolacího řízení nebyl ve vztahu ke všem žalovaným stejný. Náklady řízení v plné výši 16 856,18 Kč (z tarifní hodnoty 100 645,38 Kč) je proto povinna nahradit pouze žalovaná 2). Ve vztahu mezi žalobcem a žalovanou 1) a ve vztahu mezi žalobcem a žalovanou 3) činila tarifní hodnota odvolacího řízení 61 913,28 Kč, proto žalované 1) a žalované 3) byla uložena povinnost k náhradě nákladů odvolacího řízení pouze co do částky odpovídající této tarifní hodnotě, tzn. 13 080,98 Kč (odměna advokáta dle § 7 a.t. 2 x 3 580 Kč, 2 x paušální náhrada 450 Kč dle § 13 odst. 4 a.t., cestovné k jednání soudu dle § 13 odst. 1 a.t. 1 550,73 Kč, náhrada za promeškaný čas dle § 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 a.t. za 8 půlhodin po 150 Kč, 21 % DPH 2 270,26 Kč). Rovněž bylo stanoveno, že plněním jedné ze žalovaných zaniká v rozsahu tohoto plnění povinnost ostatních, neboť jinak by se žalobci náhrady nákladů řízení dostalo duplicitně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení, jen za podmínek stanovených v ust. § 237 o.s.ř.

Praha 15. ledna 2026

JUDr. Ivana Kotrčová v. r.
předsedkyně senátu